

GRADIJATOR

List učenika Škole za montažu instalacija i metalnih konstrukcija

IMPRESSUM

"GRADIJATOR"

školski list Škole za montažu
instalacija i metalnih konstrukcija

Urednik:

Andrija Vidak, 2.b

Uredništvo:

Ivan Jakić, 3.e, Daniel Pomper 2.a

Graficka priprema i design:

Janko Dobričević

Lektura, korektura i unos teksta:
Ivana Šivak

Izdavač:

Škola za montažu instalacija i
metalnih konstrukcija,
Zagreb, Sveti Duh 129

Konačno smo dočekali naš prvi školski list. Kao i mi, on je malo ozbiljan, ali uglavnom šaljiv (obećajem, nije dosadan!).

Osim vijesti sa školskih natjecanja, tu je i prilog o maturantima (joj, da sam na vašem mjestu...), a najveći dio zauzimaju „mudrosti“ naših učenika, njihove šale, provale, markiranja i slično.

Namjera nam nije bila uvrijediti, već nasmijati. Upamtite, ne smijemo se vama, nego s vama.

Naši su izvori povjerljivi, molim vas – ne tražite da ih odamo. To ćemo učiniti samo ako nam platite.

Svaka kritika je dobrodošla, pridružite nam se sljedeće godine kako bismo naš list učinili zabavnijim i boljim.

Zahvaljujem na suradnji profesorima (našoj vječnoj inspiraciji), a posebno ravnatelju Ivanu Justiniću i profesorici Kosjenki Belov – Šitum na intervjuima.

Pozdravlja vas vaš urednik Andrija Vidak

Društvo za znanstvenu fantastiku "Sferakon" dodijelilo je Nikolasu Maliću iz 1.f drugu nagradu za ovaj rad na temu "Čudovišta iz dubina".

IVAN JUSTINIĆ, RAVNATELJ

Povodom izlaska prvog broja našeg lista, činilo nam se zgodnim napraviti kratak intervju s ravnateljem naše škole.

G: Ravnatelju, recite nam nešto o povijesti naše škole.

I. J.: Škola za montažu instalacija i metalnih konstrukcija djeluje već 49 godina. Naime, 1960. godine donesena je odluka o osnivanju Centra za građevinsku industriju i građevinarstvo u Bedekovčini, s ciljem školovanja najrazličitijih kadrova za građevinsku industriju. Današnju zgradu na Svetom Duhu Centar je kupio 1971. godine, zbog lakše suradnje s velikim montažerskim poduzećima onog vremena koja su imala sjedište u Zagrebu. Današnji naziv škola je dobila 1991. godine preobrazbom u samostalnu školu. No, sigurno je da smo prva i najstarija škola na ovim prostorima specijalizirana za školovanje instalatera.

G: Kada je bilo lakše raditi?

I. J.: Prije, jer su postojala velika montažerska poduzeća sa stručnjacima i razgranatom operativom. Monteri su bili traženi i dobro plaćeni. Naročito smo dobro surađivali s velikim poduzećima po pitanju praktične nastave. Danas, osim Gradske Plinare, veća instalaterska poduzeća ne postoje. Učenici sklapaju ugovore o naukovavanju s obrtnicima i praktičnu nastavu obavljaju pojedinačno ili u manjim grupama.

G: Čujemo da imate mnoštvo interesa...

I. J.: Imam, ali nemam vremena...

G: Smijemo li objaviti neke vaše pjesme čija je tema vezana uz našu školu?

I. J.: Naravno, ako su vam zanimljive.

POVODOM 5. MEĐUŽUPANIJSKOG NATJECANJA

...
*Na školi se barjak vije
I štimung poseban čuti
Srce nam snažnije bije
Jedino Janko se ljuti.*
...
*Vladu se vidjeti može
Kako mobitel hvata
Papak od zmijske kože
I, zna se – pasent kravata.*
...

ZAŠTO BITI INSTALATER

...
*U školu sam posel
Nisam odmah prošel
Iz zadnje sam klupe
Hital fore glupe.
Rekel mi je tata:
Kaj će ti kravata
I uredski stolac
Kada imaš kolac?
Promeni si školu
Ti blentavi volu!
Ta škola te tera
Uči za montera!*
...

10 BRZOPOTEZNIH PITANJA KOSJENKA BELOV – ŠITUM, prof.

G: Koliko dugo radite u našoj školi?

K. B.-Š.: 37 godina!

G: Što je najbolje, a što najgore u Vašem poslu?

K. B.-Š.: Kontakt s mladima.

G: Koji Vam je razred ostao u sjećanju kao posebno drag razred?

K. B.-Š.: 2.d 2007./08. godine.

G: Sigurno možete podijeliti neku anegdotu s nama, neke bisere...

K. B.-Š.: Ne mogu!

G: Kao profesoricu politike i etike, koji Vas problemi u svijetu posebno zabrinjavaju?

K. B.-Š.: Netolerancija i neimaština.

G: Čime se bavite u slobodno vrijeme?

K. B.-Š.: Pravim slike od suhih plodova voća. Skupljam različite predmete poput kamenja, čepova...

G: Imate li kakav skriveni talent?

K. B.-Š.: Eventualno za likovni!

G: Kako je raditi danas u našoj školi, a kako je bilo nekad?

K. B.-Š.: Danas nema poštovanja prema starijima.

G: Treba li nas zabrinjavati ova kriza?

K. B.-Š.: Treba nas brinuti, ali ne zabrinjavati, jer treba biti optimist. Procjene su da će kriza proći kroz dvije godine!

G: Što želite poručiti našim učenicima?

K. B.-Š.: Vjerujem u mlade, napredak i boljitak.

Razgovarao: Ivan Jakić, 3.e

REZULTATI UČENIKA NAŠE ŠKOLE NA NATJECANJIMA

X. Međužupanijsko natjecanje instalatera grijanja i klimatizacije, Zagreb 2009.

1. mjesto: Robert Andelović, Kristijan Brkić, 3.a

X. Međužupanijsko natjecanje vodoinstalatera, Zagreb 2009.

5. mjesto: Ivan Lucić, Božidar Majdak, 3.a

VIII. Državno natjecanje plinoinstalatera, Zagreb 2009.

2. mjesto: Alen Hertl, Nikola Klančir, 3.d

XI. Državno natjecanje instalatera grijanja i klimatizacije, Nova Gradiška 2009.

1. mjesto: Robert Andelović, Kristijan Brkić, 3.a

Ovo je ping-pong ekipa. Oni nisu ništa osvojili.

Atletika – prvenstvo Zagreba za srednje škole 2008. / 2009.

Ukupni ekipni poredak

Nakon II. kola:

10. Škola za montažu instalacija i metalnih konstrukcija

100 metara

sudjelovalo 65 mladića

II. kolo:

- 6. Marković, Branimir
- 16. Mikacinić, Tomislav

400 metara

sudjelovala 63 mladića

II kolo:

- 10. Masnjak, Martin
- 21. Magdić, Antonio

1000 metara

sudjelovalo 60 mladića

I. kolo:

- 35. Božičković, Dino
- 53. Radoš, Filip

Skok u dalj

sudjelovala 43 mladića

II. kolo:

- 6. Hertl, Alen
- 15. Vicković, Patrik

Bacanje kugle

sudjelovalo 47 mladića

I.kolo:

- 25. Slomo, Josip
- 46. Draguljić, Ivo

II. kolo:

- 21. Radoš, Filip

MATURANTI 2008. / 2009.

Čovjek s najviše šmajsera u povijesti škole,
Mario Martinčić, 3.e

Tvorac naslova lista, Ivan Jakić,
3.e

Dejan Kulaš i Marinko Kašnar,
3.b

Alen Hertl, 3.d

Danijel Tupek - Casanova, 3.e
(na slici s laptopom i legendarnom jaknom)

Dario Frizura Baković, 3.b

Josip Crnjak, 3.b

Matija Nemojtemeslikati Pavlić,
3.e

Filip Talentirani Geiger, 3.d

3.A

G: Tko je maskota vašeg razreda?

3.a: Poljanec ili Turčić!

Ostali prijedlozi: Tinki Vinki.

G: Što najviše volite raditi pod satom?

3.a: Ako nismo na kavi, križić – kružić!

Ostali prijedlozi: pipkanja, igrice na mobitelu, gađati Poljanca papirićima, mi slušamo na nastavi i ne igramo se.

G: Kome prijeti opasnost da postane dio školskog inventara?

3.a: Ombla i Tujec su glavni kandidati!

G: Tko je najzrelijia osoba u razredu?

3.a: Krčelić.

G: Tko je najveće dijete među vama?

3.a: Tkalčević.

G: Tko ima najveće šanse da se obogati nakon škole?

3.a: Andelović će otvoriti banku (pajserom).

Ombla: Ja! Pa sportaš sam, hahaha!

Ostali prijedlozi: Onaj tko uđe u Sabor.

G: Ima li vaš razred svog Fashion Gurua?

3.a: Prahin.

G: Tko je najveći srećković, a tko najveći pehist?

3.a: Najviše sreće ima Matej Lovrek, a najmanje Samuel Turčić.

G: Tko u ovom razredu priča lovačke priče?

3.a: Tkalčević i Lovrek!

G: Tko vam je najdraži profesor?

3.a: Vlado Valenta.

G: Tko najviše pojede pod velikim odmorom?

3.a: Nemoguće je izbrojiti koliko pojedu Krčelić i Nikolić. Ombla – 3 sendviča, naranču i slanac. Glogović pojede 3 bureka i 2 pizze.

G: Tko je najveći cinker u razredu?

3.a: Svi cinkaju, ali najviše Andelović i Milinković! prof. Orijana Torbašinović.

G: Tko ima najbolju frizuru?

3.a: Franjić.

G: Tko je mister vašeg razreda?

3.a: Lovrek.

3.B

G: Što bi trebalo da tjedan dana dolazite u školu i budete dobri?

3.b: Žene, plazma, muzika... Kantina, teretana, bazen i pošteni teren za nogomet. Ili da nam plaćaju!

G: Tko je razredna maskota?

3.b: Radoš! Bez konkurencije!

G: Najdraža igra pod satom?

3.b: Aviončići i pljucanje!

G: Kome prijeti opasnost da postane dio školskog inventara?

3.b: Tuciću!

Radoš: Ja se javljam! Ovo mi je tek treća godina! (G: Ali Filipe, 4 godine trogodišnje škole ne računaju se kao četverogodišnja!)

G: Tko je najzrelijia osoba u razredu?

3.b: Andelko Marijanović!

Klobučar: Crijevar je najstariji! Priča se da ima 27 godina, ženu i dvoje djece!

G: Tko je najveće dijete među vama?

3.b: Iv Blažević!

G: Najveći kladioničar?

3.b: I najlošiji – Grgić!

Grgić: Ja imam taktku, jednom moram dobiti, moram!

G: Tko ima najveće šanse da se obogati nakon škole?

3.b: Opet Grgić! Na fasadama!

G: Tko je najbolji nogometničar među vama?

(nakon kraće masovne tučnjave)

3.b: Dejan Kulaš!

G: Ima li 3. b svog Fashion Gurua?

3.b: Ima – Marko Turudić!

G: Tko je najveći srećković, a tko najveći pehist?

3.b: Najviše sreće ima Kuže, a najmanje Blažević!

G: Tko među vama najviše psuje?

3.b: Radoš svakodnevno ruši rekorde!

G: A tko je najveći svetac?

3.b: Klobučar! Predstavio se profesorici Prkačin kao Isus!

G: Tko priča lovačke priče?

3.b: Ivan Grgić!

G: Tko može najviše pojesti?

3.b: Klobučar drži razredni rekord: 9 bureka i 6 pizza.

G: Tko je najveći lažljivac?

Đeno: Baković!

Baković: Đeno s***!

G: A tko je najiskreniji?

3.b: Horvatović!

G: Tko su vam najdraži profesori?

3.b: Silvija Martić i Marijan Majdić!

3.C

G: Tko je maskota vašeg razreda?
3.c: Ačkar! A Džijan mu je zamjenik!

G: Tko priča najbolje lovačke priče?
3.c: Saraf i Slomo!

G: Tko najgore priča viceve?
3.c: Slomo!

G: Tko je najveće dijete među vama?
3.c: Kranjčić.

G: Tko je najzrelij medu vama?
3.c: Knežević.

G: Tko je mister vašeg razreda?
3.c: Dežić, Jozic.
Saraf: Ja sam sebe nominiram.

G: Tko će se od vas najvjerojatnije obogatiti nakon srednje?

Dežić: Već sam bogat.
3.c: Repec na kladionici!

G: Tko je razredni Fashion Guru?
3.c: Imamo dvojicu! Kneževića i Dežića!

G: Tko može najviše pojesti?
3.c: Gregori pojede burek u dva griza!

G: Tko može najviše popiti?
3.c: Škender popije 5 gumišta bez problema.

G: Tko je najbolji nogometniš u razredu?
3.c: Repec!

3.c: Pitajte tko su huligani!

G:?
3.c: Vejić i Saraf!

G: Tko je najpametniji od vas?
3.c: Matijević!

G: Tko se najbolje oblači u razredu?
3.c: Šušnja Zavodnik.

Imate li cura u razredu?
3.c: Imamo Erdelju!

3.D

G: Tko je maskota vašeg razreda?
3.d: Filip Geiger!!!

G: Tko će vjerojatno ostati ovdje još koju godinu?
Lovrenčević: Ja! Ovo mi je 4. godina i ide mi sve bolje! Još koja godina i s 5 će prolaziti!

G: Što najviše volite raditi pod satom?
Žderić: Spavati!
Malčić: Križaljka!
Lovrenčević: Ja volim pjevati! Evo – la, la, la! Kaj?

G: Čujemo da je netko potamanio sve buhtle u okolini škole...
3.d: Malčić!

G: Tko je mister vašeg razreda?
3.d: Merkaš!
Šimić (Žderiću): Ti briješ noge, ti si misica!
Žderić: (preprosto da citiramo)

G: Tko je najzrelijia osoba u razredu?
3.d: Šimić!

G: A najveće dijete?
3.d: Geiger!

G: Tko će se vjerojatno obogatiti nakon škole?
3.d: Krivačić na kladionici i Klančir na vinu!

G: Tko je najbolji sportaš medu vama?
3.d: Kukor!

G: Ima li vaš razred Fashion Gurua?
3.d: Ima, Beganovića!

G: Tko je najbolje odjeven u vašem razredu?
3.d: Merkaš!

G: A najgore odjeven?
3.d: Merkaš!

G: Tko priča lovačke priče?
3.d: Božičković.

G: Tko može najviše pojesti?
3.d: Malčić – burek, buhtla, 2 pizze i krafna, sve pod velikim odmorom.

G: Tko može najviše popiti?
3.d: Strugar.

G: Koliko?
Strugar: Kol'ko ima?

G: Tko vam je najdraži profesor?

3.d: Janko Dobričević!

G: Tko najbolje pleše i pjeva?

3.d: Geiger!

G: Najpar vašeg razreda?

3.d: Bubi i Grubi, alias Božičković i Beganović!

3.d: Pitajte koji su najbolji ljudi u razredu!

G:?

3.d: Zagorci! Strugar i Klančir.

3.E

G: Tko je vaša razredna maskota?

3.e: Tupek!

G: Tko ima najveće šanse da ostane još koju godinu?

3.e: Martinčić!

G: Tko je najzrelija osoba u razredu?

3.e: Perešin.

G: Tko je najveće dijete među vama?

3.e: Pavlić!

Pavlić: Neću! Nisam ja! (okreće svima leđa i duri se)

G: Tko će se najvjerojatnije obogatiti nakon škole?

3.e: Tupek! Čeka ga karijera u Bollywoodu!

G: Ima li vaš razred Fashion Gurua?

3.e: Ima! Lovriša!

G: Tko ima najviše sreće?

3.e: Kevrić! Nikome nije jasno kako je dogurao do 3. razreda!

G: Čije su lovačke priče najbolje?

3.e: Šebrekove i Tupekove!

G: Tko je najveći cinker u razredu?

3.e: Pavlić.

Pavlić: Neću! Nisam ja! Nemojte to pisati!

G: Tko drži rekord u prežderavanju?

3.e: Mujkanović- 4 pizze i 2 buhtle!

G: Tko vam je najdraži profesor?

3.e: Razrednik Sušac i Silvija Martić!

G: Tko najviše laže?

3.e: Jagatić.

G: A tko je najiskreniji?

3.e: Mujkanović.

G: Ima li vaš razred idola?

3.e: Ima! Ibrica Jusić!

G: Tko ima najbolju frizuru?

3.e: Gudec!

G: Tko je najbolji vozač?

3.e: Mujkanović- vozi se od škole do dvorane za tjelesni.

G: Čujemo da imate i bikere?

3.e: Čorić je bajker!

Zdravko Đeno i Dejan Kulaš, 3.b

Tomislav Mikacinić, Dario Baković, Zdravko Đeno, Dejan Kulaš, Marinko Kašnar, 3.b

Semir Mujkanović, poznat i kao Svemirko, 3.e

NAŠI UČENICI

Daniel Pomper – pjesnik među montažerima

G: Daniele, kada si počeo pisati pjesme? Sjećaš li se što si prvo napisao?

Počeo sam pisati pjesme u četvrtom razredu. Pokušavao sam napisati pjesmicu koja se rimuje. Nisam baš najbolje znao pisati i mislio sam da nikada neću uspjeti. Onda sam se zaljubio i napisao pjesmicu koja se zvala *Ljubav stara*, sve svoje osjećaje sam utkao u tu pjesmicu. Dobio sam ocjenu odličan za taj rad. Ma, da nismo imali to za zadaću... Valjda sam i učiteljicu iznenadio. To me ohrabriло!

G: Pomalo je neobično da učenik naše škole piše pjesme. Kako se, po tvom mišljenju, slažu struka i poezija?

Mislim da ima ljudi koji imaju talenta za mnoge stvari, samo što taj talent nisu nikada pokušali iskoristiti. Čudno je to, ali mislim da nisam jedini koji pišem.

G: Odakle crpiš inspiraciju?

Najviše iz domovine, vjere, ljubavi, prirode i sreće. Mislim da svaka stvar, živo biće, može donijeti inspiraciju.

G: Često u svojim pjesmama spominješ Domovinski rat...

Volim, obožavam našu domovinu i kroz pjesme pokušavam potaknuti našu generaciju da se sjeti naših stričeva, ujaka, djedova i drugih, i da ne uništava i ne sramoti našu državu. Najvažnije je da poštujemo i cijenimo ono što je naše, a i da drugima damo da slobodno kroče našom zemljom, ali da nam je ne uništavaju.

MAGLA

*Miris jutra i miris rose,
tko zna što ovi dani u sebi nose.
Pamju ili bol nanose.*

*U ovoj magli se mnogo toga gubi,
zato sve svoje čvrsto zagrli i ljubi.*

*Izgubljeni ljudi ne znaju što rade,
svatko u svoju korist krade.
Bože, daj nam ponovno nade,
da se samo dobrote po mojoj
zemlji sade.*

*Bez vjere ljudi su izgubljeni,
a bez tebe Isuse još više zbumeni.*

G: Koliko su ti Bog i vjera važni u životu?

Bog i vjera su mi oduvijek bili i bit će na prvome mjestu. Bog nam je poslao svoga sina da bi nas naučio kako uspjeti u životu. Neki ljudi su odbacili vjeru i Boga iz svog života, zato im baš ne ide kako treba. Vjera je ključ čovjekova života.

G: Imaš li kakav prizemnji hobi? Igrice, filmovi, glazba, sport...

Volim se svačime baviti, volim nogomet, glazbu, pisanje, pjevanje, igre. Bavim se glazbom i pisanjem, možda čak osnujemo neki bend.

G: Imaš li potporu obitelji i prijatelja u svom stvaralaštvu?

Imam potporu svojih roditelja i prijatelja. Roditelji su mi super, njima ne mogu dovoljno zahvaliti što me školju i pokušavaju napraviti čovjeka od mene. Njima mogu samo reći VELIKO HVALA. Prijatelji su osobe s kojima se družim i zabavljam. U društvu cijenim iskrenost, zahvalnost i kulturu. Volim se družiti i svatko je dobrodošao u moje društvo. U našoj školi ima OK frendova.

G: Imaš li uzor među pjesnicima?

Imam svoje uzore: Miroslav Krleža, Stjepan Radić, August Šenoa, Fran Krsto Frankopan.

G: Kakvi su ti planovi za budućnost?

Za početak da završim školu, sam zarađujem svoj kruh i da živim samostalno. Za ostale stvari ima vremena.

STJEPAN RADIĆ

*Čovjek koji se bori za kruh,
nije nijem, slijep ili gluhi.*

*Stjepane, hvala što si se za hrvatsku riječ borio,
hvala što si moj narod hrabrio,
žalim dan kada ti je Račić život ugrozio.*

*Takvi kao ti, dignuta čela ispod kamena miruju,
žive u raju i hrabrost nad Hrvatskom proštraju.*

*Iza tebe ostala je samo uspomena,
uspomena koja se nikada ne mijenja
a to je tvoj kip uz našega Bana
koji pozdravlja hrvatski narod svakoga dana.*

Uredništvo

NASILJE NAŠE SVAGDAŠNJE

Nasilja je bilo i bit će. Ali nikada nije bilo ovoliko nasilja u svijetu, a posebno tu, oko nas- u gradu, kvartu, školi, ulici, obitelji, na sportskim terenima, u partnerskim vezama... Sjetimo se nedavnih masovnih ubojstava u SAD-u, Njemačkoj, premlaćivanja Luke Ritza i mnogih drugih, sve češćih agresivnih ispada po Hrvatskoj.

Nasilnici se više ne mogu svrstati u kategorije- nasilnik i ubojica je danas i dijete od samo desetak godina. Nasilne su postale i djevojke, koje gotovo da ne zaostaju u nekim oblicima nasilništva za mlađićima.

Žrtva može biti baš svatko (od djece u vrtićima, preko nastavnika do starijih osoba) i nitko se ne može osjećati potpuno sigurno i zaštićeno. Ponekad je dovoljno naći se u krivom trenutku na krivom mjestu!

Posebno je zabrinjavajući porast nasilja na osnovi diskriminacije (boja kože, govor, drugačije odijevanje, slušanje drugačije glazbe, druga vjeroispovijest ili spolna orientacija sve što nije "izvorno hrvatsko"!).

Neke od oblika nasilja teško je odmah zamijetiti, jer se događaju unutar "četiri zida". Radi se o obiteljskom zlostavljanju i nasilju, bilo djece, bilo majke (najčešće). Ovo je vrlo osjetljiv oblik nasilja jer se teško dokazuje (osim u ekstremnim slučajevima) i zato bismo svi morali biti vrlo osjetljivi, a ne praviti se kao da nas se to ne tiče.

Nasilje koje je lako prepoznatljivo događa se pred očima svih nas (vas!) u školama i mjestima gdje se mladi najviše zadržavaju, tzv. vršnjačko nasilje ili "bullying".

Ono može biti različito. Neke oblike, kao fizičke sukobe primijetimo odmah, a neki oblici su prikriveni i žrtva je izložena dugotrajnom nasilju, a da takvo ponašanje gotovo nitko iz najbliže socijalne zajednice/ razreda ne osudi.

Možemo govoriti o:

- **verbalnom nasilju** (dobacivanje, izrugivanje, zadirkivanje, omalovažavanje, prijetnje);
- **psihološkom nasilju** (ucjenjivanje, prijeteći pogledi, neprijateljsko praćenje, oštećivanje imovine, krađa);
- **socijalnom nasilju** (izbjegavanje, ignoriranje, ogovaranje, širenje neistinitih informacija, izoliranje);
- **tjelesnom nasilju** (guranje, rušenje, udaranje, nanošenje boli, zatvaranje u nekakav prostor).

Tko su zlostavljači? To su obično stariji i jači učenici koji napadaju slabije od sebe. Rijetko se sukobljavaju sa sebi jednakima. Istraživanja pokazuju da su i oni negdje u svom životu doživjeli nasilje- bilo u obitelji, bilo na ulici.

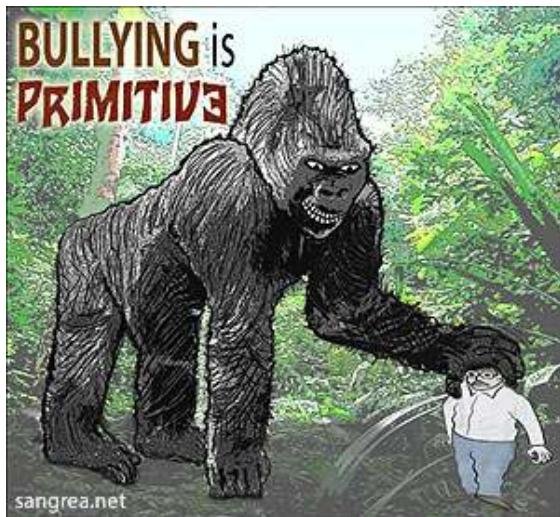

A tko su žrtve? To su obično plašljivi učenici, nesigurni u sebe, ponekad previše zaštićeni od roditelja, bez razvijenog samopoštovanja. Ne stvaraju vršnjačka prijateljstva, tihi su i povučeni, osamljeni. Već je rečeno da i oni mogu postati nasilni ugrožavajući nekog slabijeg od sebe.

Jeste li u ovim rečenicama prepoznali sebe ili nekog iz svoje najbliže okoline? Najčešće nasilnici svoje ponašanje opisuju kao šalu. Kažu da nisu mislili ništa loše. Žrtvi cijela situacija ne izgleda nimalo šaljivo i s vremenom se povlači u sebe, počinje izbjegavati mesta gdje se može sresti s nasilnikom, odustaje i od škole.

Nasilnici se često "ekipiraju", pa kao grupa djeluju na ulici, sportskim terenima (često su i pod utjecajem alkohola). Svi se slažu da na nogometnim utakmi-

cama nisu iz ljubavi prema sportu nego da naprave nered. Razlog za incident je nebitan,"sveto ime" bilo kojeg kluba samo je paravan za agresiju.

Zbog sve učestalijih napada na maloljetnike, a da bi se zaštitili, uvedena je zakonska odredba boravka djece u noćnim satima izvan kuće. Poznato vam je da djeca do 16. godine ne smiju biti vani nakon 23 sata, a poslije samo uz punoljetnu osobu. Manjkavost ovog članka zakona jest što se u praksi slabo vrši kontrola boravka djece i ona su toga svjesna.

Naše društvo je prepoznalo val nasilja koji se širi i poduzimaju se različite mjere na svim razinama kako bi se spriječilo i zaustavilo nasilje među mladima. U rješavanje problema trebaju se uključiti svi: roditelji, nastavnici, učenici, socijalni radnici, policija, liječnici - jednostavno: cijela zajednica. Mlade treba upućivati kroz cjelokupni sistem obrazovanja na nenasilno rješavanje problema. Svatko treba u svom području života i rada djelovati tako da nasilja bude što manje. I ti možeš biti onaj koji će djelovati u sprečavanju nasilja.

Reci NE svakom obliku nasilja!!!

Nada Janković, pedagoginja

NASILJE NA STADIONIMA

„Uvijek se na stadionu nađe par budala koje nemaju drugog posla nego da rade gluposti. **Mi ostali smo samo navijači, nismo mafijaši.**“

Mirko Kučina, 2. c

„U svakoj navijačkoj skupini postoje oni koje ne zanima nogomet, samo svoje frustracije liječe tučnjavom i nereditima. **Navijače ipak većinom čine normalni ljudi koji vole svoj klub.**“

Marin Lokas, 2. c

„Nasilje je eskaliralo jer su današnje generacije odgojene na mržnji i to je problem nogometa danas.“

Filip Habdija, 1. c

„Huligani su u stanju izazvati nerede misleći kako će time dokazati koliko vole svoj klub. Uglavnom su to mlađi dečki koji nasiljem samo štete ugledu kluba, grada i države.“

Andrija Krivačić, 3. d

„Nasilje je postalo problem nogometa zbog:

- 1) alkohola (navijači se prije utakmice opijaju);
- 2) sudaca (njihovo loše i kupljeno suđenje iziritira navijače);
- 3) mafijaša (koji kupuju utakmice).“

Josip Klobučar, 3. b

„Nogomet je postao jedan od najkorumpiranijih sportova. Prije 50 godina igralo se srcem, a plaćalo obrazom. Danas su igrači preplaćeni, a navijači osjetljivi – smeta im što ljudi rade 40 godina za 1500 kuna, a igrači u jednoj sezoni zarade dovoljno za čitav život, i još ne igraju!“

Antun Marinčić, 3. e

„Nadam se da će se stanje na stadionima popraviti, kako bi čitave obitelji sigurno dolazile na stadion.“

Marin Lasić, 3. e

„Problem je u pojedincima s poremećenim razmišljanjima i pogledima na svijet. Oni ne dolaze na stadion gledati utakmicu. Traže sebi slične za tučnjavu. Ali glavni problem je to što se ne poduzima ništa. Je li normalno da 30000 ljudi bude taocima petstotinjak neuračunljivih kretena?! Kakav je to igrač koji na terenu pali bengalku?! Kakav je to predsjednik kluba koji u javnosti psuje, vrijeđa i prijeti?! Oni su dno našeg društva.“

Ivan Jakić, 3. e

„Nogomet je timski sport u kojem bi najvažnija trebala biti igra i trud cijele momčadi s naglaskom na poštovanje prema protivnicima. Ako se tako gleda na nogomet, onda on postaje lijepa igra u kojoj pobjeđuje bolji, a nagrada igračima je ponos navijača.“

Matija Bešlagić, 1. f

Matija Beranić, 3.c

BITI U ŠKOLI?!?!

Nije neka tajna da učenici ne vole školu. Pogotovo naši učenici. Tražili smo i tražili, ali nismo našli nijednog koji voli školu. Evo njihovih razmišljanja.

„Rijetki vole školu. Ja nisam među njima.“
Ivan Blažević, 3.e

„Kada pitam mamu mogu li ostati kod kuće, ona kaže *Nema šanse*, ne želi uopće čuti moje argumente, još i zaprijeti da će doći na informacije. Zato ja ne volim školu.“

Mišo Jagatić, 3. e

„Škola je ustanova gdje se muče djeca i nitko je ne voli, pa tako ni ja.“

Filip Čorić, 3.e

STIŠAJ TV DOK TI TATA PIŠE ZADAĆU.

Iako nismo našli nijednog učenika koji voli školu, neki učenici mogu pronaći nešto što ih u školi veseli.

„Velim kad zezamo profesore, pa ne mogu normalno održati sat, to je uvijek smiješno.“

Matija Pavlić, 3.e

„Najbolje je kad je netko od profesora bolestan, pa ranije idemo doma.“

Dalibor Pavlinić, 3. e

Kako većina učenika ipak ne voli školu, priznali su nam da često markiraju te objasnili zašto.

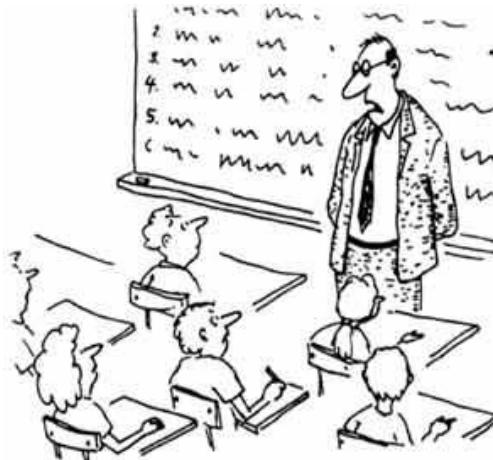
„Razlog zašto markiram je u školi.“
Valentino Zdjelar, 3.b

„Kad nisam u školi, s curom sam u gradu. Ne da mi se ići u školu, pa pustim mozak na pašu i družim se s onom koja me ne živcira i koju volim.“

Mirko Kučina, 2.c

„Kad nisam u školi, osjećam se *prezakon!* Cijeli dan igram igrice ili sjedim na kavi. Uglavnom, kad nisam u školi – dobro sam, a kad sam u školi – odmah mi je loše.“

Miroslav Kicivoj, 2.c

Očekujem od vas da kritički razmišljate, budete inovativni i činite točno što vam ja kažem!

„Kad nisam u školi, na biljaru sam u kafiću.“
Vedran Grgin, 2.c

„Volim petkom tumarati gradom s *ekipom*.“
Kristo Vukasović, 2.c

„Većinom markiram zadnji sat, tada sam već umoran, gladan i jaaako mi je dosadno biti u školi. Šest sati još i mogu izdržati, ali sedmi sat sam već lud.“
Josip Trubelja, 2.c

„Vrlo rijetko markiram. Samo kad moram pisati kontrolni ili odgovarati. Tada odem na kavu s nekim tko isto markira.“

Denis Hadžić, 2.c

„Kad markiram, obično odem do kafića ili doma. Ponekad odem do neke druge škole.“
Dario Baković, 3. b

Neki markiranje nikada neće priznati. Oni samo kasne...

„Na nastavu kasnim zbog prometa, većinom kad imamo neke predmete na kojima mi se ne da biti.“
Filip Radoš, 3.b

„Zašto uvijek kasnim na nastavu? Vrlo jednostavno – odem na kavu.“

Stipo Tucić, 3.b

NE MOGU VAN. MORAM POMOĆI TATI, PIŠE MI ZADAĆU.

„Kad kasnim, neopravdani mi ne gine, pa se svaki dan samo gomilaju. Već ih imam toliko da glava boli, nije lako kad te svaki dan prozivaju i zapisuju. Ali popravljam se! Nisam zapisan već 2 dana!“

Tomislav Krčelić, 3.b

Konačno, zanimalo nas je kakva bi to bila škola u koju bi naši učenici voljeli ići? Zamolili smo ih da opisu savršeni školski dan.

„Bilo bi savršeno da nikada ne pišemo test, da svaki sat učimo novu lekciju! Bilo bi dobro da nam tjelesni predaje zgodna profesorica, a da svaki sat traje 30 minuta. Bilo bi dobro i da ispred škole imamo bazen.“

Filip Geiger, 3.d

Copyright 2007 by Randy Glasbergen.
www.glasbergen.com

Hakirao sam školski kompjuter i promjenio svoje ocjene. Onda su iz škole upali u moj komp i izbrisali mi igrice.

„U našoj je školi svaki dan savršen, uvijek je zanimljivo. Doduše, bilo bi dobro da nam svaki veliki odmor catering besplatno doneće hranu po izboru.“

Tomislav Lovrenčević, 3.d

„Idealnog dana u školi nema, jer čim je škola u pitanju, ne može biti dobro. Idealno bi bilo da škola počinje u 10, završava u 12 i da ništa ne moraš raditi da maturiraš. E, kad bi takva škola postojala, ja bih je završio tri puta!“

Nikola Kumerle, 1.f

„Volio bih kad bi ravnatelj škole svakom učeniku plaćao što ide u školu, kao da idemo na posao.“

Josip Pali, 1.f

„Idealan dan bio bi petak, da nastava počinje u 11 i završava u 14. Da sva tri sata imamo samo jednog profesora (da to bude neki najluđi profesor u gradu) i da u razredu igramo biljar i pikado.“

Kristijan Stepić, 2.c

„Idealan dan u školi bio bi kada bih prva dva sata ostao u kafiću na kavi, bez da budem zapisan u dnevnik. Treći sat bismo imali tjelesni, igrali bismo nogomet i stolni tenis. Četvrti sat bio bi hrvatski, ali pod uvjetom da cijeli sat gledamo televiziju. Peti sat ne bi bilo loše da imamo tehnologiju strojarskih instalacija, ali da surfamo po internetu.“

Adnan Halilaj, 2.c

„Bilo bi idealno da ne mogu dobiti manju ocjenu od 4, da cijeli dan u školi ne moramo ništa pisati, da samo gledamo filmove. Još bi bilo idealnije da nema matematike, jer mi ona uvijek pokvari dan. Ne bi bilo loše da imamo autobus koji nas vozi od škole do kuće.“

Matija Krajačić, 2.c

„Škola bi bila dva puta tjedno, trajala bi samo jedan sat i mogli bismo sami upisivati ocjene. To bi bilo najbolje.“

Vedran Grgin, 2.c

„Idealan dan u školi uopće ne bi bio u školi. Razrednica bi skupila cijeli razred i sve nas odvela na kavu.“

Tomislav Krčelić, 3.b

Virus mi je poeo zadaću.

„Moj idealan dan u školi bio bi kada bi nastava počinjala malo kasnije, da stignem koji put na prvi sat. Bilo bi idealno da nas, kad nastava završi, na stanici čeka autobus, i da ne staje kod bolnice, da u njega ne ulaze starije osobe neugodnog mirisa.“

Zdravko Đeno, 3.b

„Idealno bi bilo da u školi ima dvostruko više učenica nego učenika, pa da svaki učenik može odabrati dvije.“

Marinko Knežević, 3. e

„Jedva čekam da maturiram i da me više nema u ovom zatvoru, to bi bilo idealno.“

August Topolovec, 2.c

I na kraju, jednoglasno izabran kao sastavak godine, školska zadaća Roberta Lneničeka iz 1. c razreda, u cijelosti.

Imam samo dvije riječi za napisati: NEMAM INSPIRACIJE. Molim pozitivnu ocjenu. Unaprijed hvala.

Uredništvo

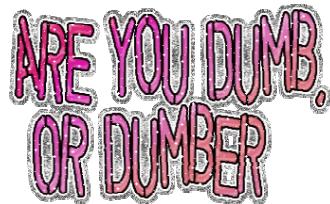
Kako kreativno uvrijediti nekoga

U današnjem brzorastućem društvu, gdje svaka ideja zastarijeva za 24 sata, nužno je obogatiti vlastiti rječnik pokojom kreativnom i nadasve originalnom uvredom, da ne kažemo psovkom. Stare psovke i uvrede u kojima se spominju kojekakvi dijelovi tijela uz člana obitelji u potpunosti su *out*. Njih koriste samo *seljacine*. In ljudi od vrijedanja naprave, pa... ne želimo se hvaliti, ali... mi od toga radimo umjetnost.

Evo nekoliko prijedloga.

Budući da nisu svi zgodni kao mi, teško možete pogriješiti s uvredom na temelju izgleda.

1. Da imam lice kao ti, tužio bih svoje starce.
2. Toliko si ružan, da kad baciš bumerang, on se ne vraća.
3. U striptiz baru ljudi ti plaćaju da ostaneš odjeven.
4. Kad uđeš u banku, osiguranje isključi kamere.
5. Izgledaš kao da te Picasso iz zezancije nacrtao.
6. Na tebe se ni semafor ne pali.

Ako ni nakon ovoga dotična osoba ne reagira, ostavite je na miru. Neduhoviti ljudi uvreda su sami za sebe.

Matija Bešlagić i Ivan Burger, 1. f

ULETI

ili kako prići djevojci i proći samo s lakšim ozljedama

“MALA“ ULETI

1. Mala, kaj ti je stari terorist? Ispala si prava bomba! 😵
2. Mala, idemo kod mene doma, ionak' ću svima reć' da si bila. 😊
3. Mala, imaš tak' dobru sisu da ti druga ni ne treba. 😊
4. Mala, doniram organe. Trebaš koji? 😊
5. Mala, mogu li dodati jednu granu tvom obiteljskom stablu? 😊
6. Mala, jesи kad poljubila zeku između ušiju? Hoćeš probati? 😊
7. Mala, hoćeš da ti kupim piće, ili da ti jednostavno dam novce? 😊

ULETI ZA PAPKE

1. Oprosti, ali - duguješ mi piće. Ispustio sam svoje kad sam te ugledao! 😵
2. Slušaj... vidiš tamo moje frendove? Oni su se kladili da neću popričati s najljepšom curom u klubu. Hoćemo naručit' koji koktel s njihovim novcima? 😵
3. Čestitam! Izglasani ste za najljepšu djevojku u ovoj prostoriji, a glavna nagrada je - večer sa mnom! 😵
4. Bih li se trebao nasmiješiti zato što smo postali prijatelji, ili zaplakati zato što je to sve što ćemo ikada biti? 😵
5. Sori, izgubio sam broj telefona - možeš li mi posuditi svoj? 😊
6. Samo da znaš, nisam ustvari ovoliko visok. To se samo tako čini jer sjedim na svom novčaniku. 📈

FRAJERSKI ULETI

1. Da moram birati između jedne noći s tobom i dobitka jackpota na lotu, odabrao bih dobitak na lotu. Ali da znaš, stvarno bih bio u iskušenju! 😊
2. Znam da nisam najzgodniji tip u ovom disku, ali što je da je, moraš priznati, jedini sam koji s tobom priča! 😊
3. (Uzmeš kocku leda i zgnječiš je u šaci.) OK, sad kad sam konačno probio led, ideš doma sa mnom? 😊
4. (Uvališ joj bocu tekile.) Popij ovo, pa me pozovi kad ti budem bolje izgledao! 😊
5. Pomozi beskućniku. Povedi me svojoj kući! 😊

KAZALO

- šanse su ti male, možda je nasmiješ

– slabe šanse, misli da si seljačina

- luuuzerski

- šamarčina ti ne gine

- frajerčino!!!

ZAŠTO NE MAM ZADAĆU

Nisam napisao zadaću iz povijesti, jer smatram da nema smisla razbijati glavu onime što je bilo.

Nisam htio da drugi učenici ispadnu lošiji od mene.

Iznenadni nalet vjetra odnio mi je zadaću iz ruke i nikad je više nisam vidio.

Dok sam spašavao neke ljude koji su se utapali, zadaća mi je potonula. Pokvarilo nam se grijanje i morali smo spaliti moju zadaću da se ugrijemo.

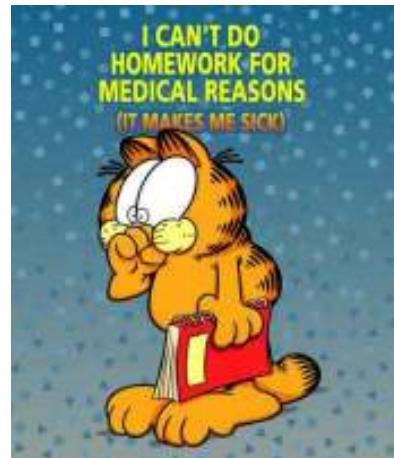
Moj agent ne želi da se moja zadaća objavi, dok ugovor za film ne bude realiziran.
Nije mi dopušteno reći zašto.

Zadaća mi je bila uništena u čudnoj nesreći u kojoj je sudjelovao nilski konj, toster i vrećica smrznutog graška. Ne želite znati detalje.

Imam solarni kalkulator, a jučer je bilo oblačno.

Napravio sam aviončić od zadaće. Nažalost, aviončić su oteli teroristi.

Pisati zadaću protivno je mojoj religiji.

Oteli su me zeleni, trooki, svinjoliki vanzemaljci i uništili moju zadaću svojim smrtonosnim zrakama.

Nisam je napisao jer nije bila dovoljno zahtjevna.

Roditelji su mi bolesni i nisu sinoć bili u stanju napisati mi zadaću. No, ne brinite – primjereno sam ih kaznio.

Imali smo zadaću?!

Nisam Vam želio zadati još posla.

Cijelu sam noć prosvjedovao protiv niskih plaća srednjoškolskih profesora.

pripremio: Andrija Vidak, 2.b

VICEVI

Razgovaraju dva policajca i veli jedan drugome:
-Ako pogodiš koliko krafni držim iza leđa dat će ti obje.

Idu dvije igle ulicom i vide ježa. Prva poviće: „Požuri, ide nam bus!“

Idu dvije igle ulicom, vide lizalicu. Kaže jedna: „Ha, gle glavonju!“

Idu dvije naranče ulicom, jednu pregazi auto, a druga kaže: „Juicy“.

odabralo: Josip Slomo, 3.c

ZAŠTO SAM PETKOM TAKAV GNJAVATOR

Pojedinci iz 2.c ove su godine bili kažnjeni, zbog nerada i ometanja, dužim ostajanjem u školi. Također, trebali su napisati barem 15 različitih i smislenih rečenica na temu *Zašto gnjavim profesoricu petkom zadnji sat*. Rečenice im nisu bile smislene i vjerojatno ne očekuju da ovo netko objavi. Iznenadenje!

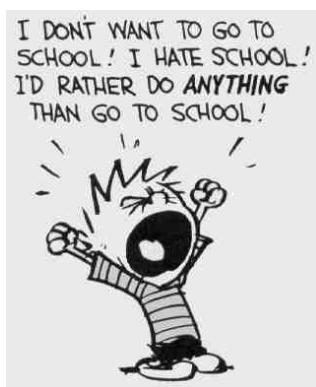
Donosimo najzanimljivije ulomke. Necenzurirano.

„Nisam raspoložen. Boli me guzica od sjedenja. Svi su otišli, a mi nesmijemo. Gladan sam i živčan. Jurko me gnjavi.“

Kristijan Stepić

„Gnjavim profesoricu jer hrvatski imamo 3 sata na dan. Želim se gađati papirima. Mundor ima dugu kosu zato gnjavim profesoricu. Ne zanima me hrvatski.“

Vedran Grgin

„Profesoriku gnjavim zato jer je razred pun budala. Profesoriku gnjavim zato jer je Mundor iz džungle, a Kučina iz zoološkog vrta. Mundor ima lišće u kosi. Joža voli dečke. Grgin je cura.“

Matija Krajačić

„Ja profesoricu nikad ne gnjavim. Da ju gnjavim, onda bi gnjavio. Pa bi ju zadavijo. Jer bi ju gnjavio zbog toga bi slavio.“

Nikola Josipović

„Škola je bez veze, ko da će mi trebat korjeni i te gluposti. Pola predmeta i gradiva bi izbacio. A o lektiri da ni ne pričam. Neda mi se čitat te knjige.“

Mario Sedak – Benčić

„Gnjavim profesoricu jer hoću ići doma učiti. Neda mi se pisati i odgovarati na pitanja. Svi su otišli, oču i ja doma!!!“

Josip Borovec

„Oču spavat doma. Dosadno mi je zadnji sat. Neznam di bi sa sobom. Živcira me Krajačić. Osjećam se čudno u ovoj prostoriji.“

Mirko Kučina

„Profesorica je stalno ljuta na nas koji ništa ne radimo i ne pušta nas doma dok to ne napravimo.“

Filip Solenički

„Gnjavim profesoricu zato jer je Krajačić dosadan ko proljev. Nevidim na ploču. Još sam i dobio jedan iz testa.“

Antonio Jurković

„Volim zezat profu.“

Mario Mundor

CUŠPAJZ

M. B. tužiti će Supersport zbog nekih bitnih previda.

Iako svi misle da je M. P. na bolovanju, iz pouzdanih izvora doznajemo da je popularni Đ. uzeo neplaćeni dopust kako bi pripremio novu zbirku ljubavne poezije.

Dana 8.5. 2009. F. J. iz 1.c stigao je na vrijeme u školu. Mnogi se još uvijek čude, a ni nama nije jasno što je F. nagnalo na ovaj čudan čin.

F. G., maturant, naočit, traži djevojku. Izgled nije važan, godine nisu bitne, samo da je žensko. Poželjno da zna čitati. *Javi se da zajedno čitamo lektiru!*

M. M. iz 3.d podijelio je s nama neke anegdote iz svog školovanja:

„Pita mene prof. iz zemljopisa koliko je Pluton udaljen od Sunca. *Koliko i Dinamo od Lige prvaka.*

A onda me pita ova iz matematike koliko je 3:3. *Neriješeno*, odgovorim. I tako su me poslali u ovu školu.“

U 3.e primjećene životinje – ovan, pile i ovca. M. L. dobrovoljno se javio da brine o njima.

I.Š. ispričala nam je kakvi biseri izadu iz usta maturanata.

Gregor Samsa umro je od jabuke, pojeo je otrovanu jabuku. (D. T. misli da je Snjeguljica glavni lik "Preobražaja")

"Na Drini čuprija" je roman o mostu preko Sutle. (zna li F. J. koja rijeka teče ispod Savskog mosta?)

D. J., I. K., M. M. i H. G. obavještavaju vas da popravljaju traktore. Ako nekome treba...

Uredništvo

DOJDI OSMAŠ!

I ove su se godine na Trgu predstavljale srednje škole. Naša ekipa bila je tamo i vabila nedužnu dječicu za naš stand, gdje su uz brojne prospekte mogli pokupiti i koji slatkiš iz magične... pa... školjke... Uglavnom, ako odaziv na upise bude slab, znamo da su krivi Cabraja i Hajnić, koji su više trčali za curicama, nego za potencijalnim učenicima naše škole.

Uz ovakav natpis, tko ne bi želio biti majstor?!

Hajnić je sretan –
bolje na Trgu, nego na nastavi

Dobili smo i hranu...

Opća pomama za našim slatkisima
(mahom penzići i slični grebatori)

Čak je i naša maskota bila sretna!

Uredništvo